

VERKLARINGEN EN FEITEN

12 oktober 1962

Goedenavond, vrienden.

Allereerst wijs ik u er op, dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Verder moet ik u meedelen, dat wij over 14 dagen gelegenheid tot algemene vraagstelling zullen geven, en wel in het eerste deel van de avond. Indien er voldoende vragen blijken te zijn, zal ook het tweede deel van de avond daaraan worden gewijd. Indien er tijd overblijft, zullen wij daarnaast een eigen onderwerp brengen. Mijn onderwerp van heden luidt:

VERKLARINGEN EN FEITEN

Wie de vele verklaringen beziet, die in deze dagen door velerlei personen en instanties worden afgelegd, zal tot de ontdekking komen, dat dezen weinig of niet in overeenstemming blijken te zijn met de werkelijke feiten. Het lijkt ons noodzakelijk eens op de feiten de nadruk te leggen. Daarom wil ik op deze avond enkele verklaringen en communiqués bezien, om daarnaast de werkelijkheid aan een nadere beschouwing te onderwerpen. Ook wil ik meningen, die op het ogenblik bestaan en de achtergronden daarvan nader met u bespreken.

Als eerste punt wil ik daarbij ingaan op de reeks van foutgeboorten, die, zoals u bekend zal zijn, werd toegeschreven aan de inwerking van een reeks slaapmiddelen. Over een groot deel van de wereld, werden verklaringen afgegeven, waarin werd gesteld, dat de voorkomende geboortefouten inderdaad alléén aan het gebruik van dit middel tijdens de zwangerschap te wijten waren, zodat men daarvoor geen andere oorzaak hoefde te vrezen of te zoeken. Nog kort geleden werden deze verklaringen door gezaghebbende kringen verkondigd, ondanks het feit, dat in een bepaald land reeds het vorige jaar op 26 november dit middel geheel uit de circulatie genomen was, in een tweede land alleen op recept korte tijd verkrijgbaar was tot 18 september in het vorige jaar en in een derde land geen verstrekkingen van dit middel meer plaats vonden na 24 oktober. Zoals u bemerkt, geschiedde de laatste verstrekking in deze landen dus meer dan 9 maanden geleden. Volgens de statistieken is echter zowel in Duitsland, Frankrijk als de V.S. in de laatste 3 maanden het aantal misgeboorten niet af, maar toegenomen. Het aantal foutgeboorten beweegt zich in vele landen op uw wereld in opwaartse lijn. Hoewel deze statistieken niet algemeen bekend werden gemaakt, zijn zij toch wel degelijk gepubliceerd - zij het op een zeer onopvallende wijze. Hieruit valt af te leiden, dat ook andere oorzaken, of zelfs alleen andere bronnen dan de daarvoor aansprakelijk gestelden, de oorzaak vormen van het toenemend aantal bij de geboorte reeds misvormde mensen op deze wereld.

Het is interessant in dit verband enige verklaringen te bezien, die door mannen van de wetenschap werden afgelegd, maar grotendeels sub rosa zijn gebleven. Japanse geleerden hebben, twee jaren geleden, rond negen maanden geleden en wederom twintig dagen geleden verklaringen afgelegd en artikelen gepubliceerd waarin wordt gesteld:

a. Reeds nu zijn door atoomexplosies de radioactiviteit in de lucht, zowel als in enkele gevallen de tot aarde doordringende harde zonnestraling, zozeer vermeerderd, dat deze een aanmerkelijke toename van het aantal misgeboorten op aarde, zowel als een toenemende onvruchtbaarheid zouden kunnen veroorzaken. Hierover wordt echter niet verder gesproken. Toch lijkt het mij belangrijk hierop de nadruk te leggen, opdat de mensen kunnen beseffen, wat - volgens, eminente geleerden, die de gevolgen van atoomexplosies en uitval van nabij konden bestuderen - de werkelijke toestand is.

b. Zowel door Russische als Amerikaanse instanties werd in de laatste tijd meerdere malen verklaard, dat de proeven met atoomwapens nog geen onmiddellijk schadelijke werking zouden hebben, terwijl de verhoging van radioactiviteit in de atmosfeer niet zodanig is, dat hiervan

werkelijke schade voor het mensdom kan worden verwacht. De radioactieve uitval zou, mede door de lange tijd, dat deze deeltjes in de atmosfeer blijven vertoeven, weinig werkelijke betekenis hebben, buiten het onmiddellijke proefgebied. Het is mogelijk, werd officieel gemeld, dat in enkele gevallen de gevarengrens benaderd wordt, maar deze wordt tot op heden niet overschreden.

Een aantal Russische professoren hebben echter, in het geheim, aan de westelijke deelnemers een verklaring doen overleggen, waarin werd gesteld, dat, op grond van hun waarnemingen, reeds nú de radioactiviteit van de atmosfeer in meerdere gevallen zo hoog was geweest, dat de erfmasa van de mens hierdoor aangetast kon worden. Ook meenden zij geconstateerd te hebben, dat deze verhoogde radioactiviteit aansprakelijk was voor het ontstaan van een aantal nieuwe ziekten. Hierbij maakten zij gewag van een nieuwe ziekte die in het noorden van Rusland en in Siberië zou zijn opgetreden, waarbij de oorzaak niet gevonden kon worden, omdat zij bleek af te wijken van alles, wat men tot op heden op dit terrein meende te weten. Vermeld werd hierover, dat de ziekte door contact werd overgedragen, zich daarbij gedragende als een normale bacterie of virusinfectie. Het gewonnen ziekteserum wijst in de richting van een gemuteerd of nieuw virus, maar reageert tot op heden niet op bestrijding door injectie van levend of dood virus in bloedplasma. Immunisatie is dan ook niet mogelijk, isolatie de enige bestrijdingsmogelijkheid.

Gelijktijdig hebben een aantal Amerikaanse geleerden, onder vermelding van redenen zover hen dit was toegelaten, verklaard, dat een aantal van de recente proeven aantoonde, dat de tolerantie van de mens voor harde stralingen hoger, voor radioactieve werkingen op en in het lichaam echter veel lager ligt, als tot op heden werd aangenomen. Zij stelden verder, dat grote psychische spanningen, gepaard gaande met een blijvend verhoogde radioactiviteit, zouden kunnen voeren tot voor de mensheid ontstellende en zeker zeer ongewenste resultaten. Meerderen onder hen verklaarden daarnaast, dat volgens hun inzicht, onderaardse atoomexplosies en andere explosies van gelijke werking, een ongunstige invloed uitoefenen op de activiteit van de aardkern, verschuivingen van aardbevingen, en spanningen daarin kunnen veroorzaken. Onderaardse proeven werden door hen dan ook aansprakelijk geacht voor vele der recente aardbevingen. Hoewel deze verklaringen grotendeels publiekelijk werden afgelegd, werd daaraan weinig of geen ruchtbaarheid gegeven. Wel is kort daarop officieel verklaard, dat er geen kenbare of wetenschappelijk aantoonbare samenhang bestaat tussen onderaardse kernexplosies en aardbevingen, zodat men niet kan aannemen dat deze eersten op enigerlei wijze met de aardbevingencyclus, die de aarde teistert, in verband staan. Het geven van verdere commentaren lijkt mij overbodig, zodat ik zal volstaan met de genoemde feiten.

Wij zelf hebben reeds gedurende vele jaren op de belangrijkheid van deze tijd, van deze jaren gewezen. Onder meer werd door ons in deze kring in 1958, 1960 en 1961 gesproken over een in deze dagen optredende grotere activiteit op de zon. In het vorige verenigingsjaar hebben wij bovendien meerdere malen gewezen op de mogelijkheid, dat door atoomexplosies op de aarde een reactie op de zon gewekt kon worden. Kort geleden verscheen in een astronomisch tijdschrift een artikel over een nieuwe cyclus van zonnevlekken die was waargenomen. Daarbij verklaarde de schrijver, dat op het ogenblik in de protuberansen van de zon meer dan gewoon heftige uitbarstingen en lange vlammen werden waargenomen.

Uit andere wetenschappelijke bladen blijkt, dat in het afgelopen jaar in Canada en in Zuid-Amerika - genoemd werd o.m. Puntas Arenas als punt van uitgang - metingen van het aardmagnetisch veld werden verricht, waarbij afwijkingen werden geconstateerd. Ofschoon de oorzaak van deze ongewoon grote afwijkingen niet bekend is, nemen meerdere geleerden aan, dat deze samenhangt met de uitbarstingen op de zon.

In dit verband lijkt het mij goed de verklaringen en aanwijzingen, die wij in het verleden reeds gaven, kort te herhalen: De straling die op de aarde ontstaat bij een atoomexplosie in de hogere luchtlagen kan het evenwicht en de evenwichtsverhoudingen tussen de zon en haar planeten beïnvloeden. Daaruit kunnen ongewoon felle straling ontstaan vanuit de zon. Wij menen in het voorgaande deze stelling bevestigd te zien en stellen daarom dat er ergens een samenwerking, of onderlinge beïnvloeding moet bestaan, waarbij de door de mensen genomen proeven in verband kunnen worden gebracht met:

- a. De geestelijke werkingen, die nu op aarde mogelijk zijn geworden.
- b. De veranderingen in uitstraling van de zonneziel.
- c. De veranderingen in de werkwijze van de Witte Broederschap, die zich op het Hoogste Licht, maar ook op de evenwichtsverhoudingen in het Al pleegt te baseren.

Een volgend punt: Wij hoorden in de laatste jaren herhaaldelijk verklaren, dat een economische crisis in deze dagen ondenkbaar is. "Betrouwbare bronnen" verklaren bij herhaling, dat een werkelijke beurscrisis ondenkbaar is. Nadat desondanks, de door ons, door andere paragnosten en betrouwbare vakmensen aangekondigde dalingen desondanks een feit werden, werd achtereenvolgens door dezelfde "betrouwbare bronnen" een koersstijging - vooral van Amerikaanse aandelen - voorspeld voor de afgelopen winter, de afgelopen zomer, het voorjaar, het najaar. Wanneer de laatste voorspelling weer niet uitkomt, volgen ongetwijfeld deskundige betogen, die duidelijk maken dat een stijging van koersen noodzakelijk voor het einde van dit jaar plaats zal moeten vinden. Bij dergelijke verklaringen gaat men verder steeds uit van het standpunt, dat van feitelijke waardeverschuivingen in de laatste jaren zo goed als geen sprake is geweest, terwijl het eenvoudig ondenkbaar is, dat een devaluatie van de dollar plaats zou vinden. Met dit laatste zijn wij het, zij het om andere redenen, tot op heden wel eens. Maar de "deskundigen" achten het onmogelijk, dat de heersende monetaire verhoudingen op aarde werkelijk ernstig zouden kunnen verstoord worden. Wij zijn het daar zeker niet mee eens, maar menen, dat dergelijke verklaringen voornamelijk worden afgegeven, om een paniek bij het publiek en de daaruit voortkomende economische moeilijkheden voor meerdere landen te voorkomen.

De feiten zijn als volgt: De ogenblikkelijke goudvoorraad in werkelijk bezit van de V.S., verminderd met de hoeveelheid, die - volgens de daar geldende wetten - noodzakelijk is om de uitgifte van banknoten te dekken, slonk zozeer, dat in feite op het ogenblik Frankrijk een grotere goudreserve heeft dan de V.S. Verder is gebleken, dat op de verschillende beurzen aan z.g. speculatieve gelden, door waardeverminderingen en anderszins, meerdere miljarden dollars verloren gingen. Uit de op aarde beschikbare gegevens alleen reeds blijkt verder, dat de weerstand tegen optredende economische moeilijkheden in Europa op het ogenblik aanmerkelijk groter is dan in de V.S. Desondanks blijft een groot deel van Europa zich verder economisch op de V.S. oriënteren. De conclusie, die hieruit getrokken kan worden, luidt als volgt: Wanneer niet zeer snel een herstel op de beurzen en kapitaalmarkten optreedt zal de economische crisis die Amerika op het ogenblik reeds besluit, zodanig acuut worden, dat de gehele wereldeconomie daaronder te lijden krijgt en een herwaardering in de internationale verhoudingen niet uit kan blijven. Een heroriëntatie is in feite reeds in deze dagen noodzakelijk. Indien de voorlichting, die men u geeft, de verklaringen die men aflegt, daarmee niet in overeenstemming zijn, bemantelt men de feitelijke situatie.

Een volgend punt: u wordt voortdurend herinnerd aan het feit, dat het z.g. westerse blok op het ogenblik het machtigste blok op aarde is, een sterk blok dat overal, ook in de UNO, alleen met Rusland rekening hoeft te houden. De UNO wordt u daarbij aangeprezen als een panaceum tegen alle kwalen. De feiten zijn als volgt: In de UNO hebben de pas ontstane Afrikaanse staten plus meerdere andere vroegere koloniale gebieden, die zich bij deze groep aansluiten, een voldoende stemmenaantal om elk besluit, dat door het westelijk blok of het Russische blok wordt voorgesteld, te torpederen. Bij meerderheidsbesluiten bepalen deze jonge staten aanneming of verwerping, behoudens het veto van enkele grotere staten. Dit bepaalt de politieke situatie op de wereld op het ogenblik voor een zeer groot deel.

Dit was dan een reeks van feiten. Er is echter meer:

In meerdere landen is op het ogenblik een vergaande studie aan de gang van de paranormale verschijnselen. De nadruk blijkt daarbij te liggen op het zoeken naar z.g. "ware", de beheerste telepaten, terwijl verder de aandacht vooral is gericht op bepaalde aspecten van de paranormale genezing. Desondanks wordt gelijktijdig in deze en andere landen de feitelijke waarde van paranormale begaafdheden ontkend en worden de wetenschapsmensen die zich met de onderzoeken bezig houden steeds weer gedesavoueed, wanneer zij hun conclusies bekend maken. Daarbij blijken de regeringen gelijktijdig dit desavoueren in de hand te werken en het

onderzoek te steunen. Zij gaan daarbij uit van de stelling, dat paranormale gaven alleen in een besloten, door de staat geheel beheerste kring van nut kunnen zijn, maar voor de massa alleen maar misleidend en schadelijk zijn. Het resultaat op het ogenblik is, dat verschillende staten gebruik maken van de gaven van paranormaal begaafden, maar gelijktijd alle openbaar gebruik van paranormale gaven vervolgen, terwijl het gebruik van deze gaven ook in andere landen wordt genegeerd of bemoeilijkt.

Ook op het gebied van de godsdienst ontdekken wij eigenaardige verschijnselen. Enerzijds wordt de noodzaak tot een meer esoterisch streven en een esoterische vorming van de gelovigen in bijna alle grote kerken erkend. Anderzijds wordt vanuit verschillende godsdienstige richtingen en kerken reeds op het ogenblik een actie gevoerd, waarbij men de esoterische groeperingen, de esoterische scholen, de meer vrijdenkende christenen, hindoes, moslims en boeddhisten tracht terug te dringen binnen het keurslijf van een meer kerkelijk denken. In dit verband is het interessant na te gaan, wat door velen wordt verwacht van het zo juist begonnen Concilium van de kerk van Rome. Men verwacht over het algemeen hiervan een groot aantal ingrijpende maatregelen op korte termijn. Degenen, die beter zijn ingelicht beseffen echter wel, dat dit haast niet mogelijk is. Menigeen vermoedt, dat door dit concilie een omwenteling zal plaats vinden, welke de eenheid van het christendom herstelt. Het spijt mij dergelijke verwachtingen te moeten breken. Dit zijn de feiten:

Door de keuze van Maria als patrones van deze bijeenkomst werd reeds nu de nadruk gelegd op de Marialogie. Deze is een integrerend bestanddeel van de Roomse eredienst, maar wordt door de meeste andere christelijke groeperingen afgewezen.

De nadruk werd, reeds vóór het begin, gelegd op de noodzaak tot reorganisatie van het kerkelijk leven. Daarbij dachten de hervormingsgezinden aan nieuwe of andere bevoegdheden voor de priesters, gepaard gaande met een wegvallen van het priesterlijk celibaat. Gezien de structuur van de kerk, haar vasthouden aan vroegere besluiten, is dit op grond van de onfeilbaarheid van de Paus en enkele uitspraken van het Concilium van Trente onmogelijk.

Wel verwachten wij het volgende. In de eerste plaats zal men trachten een groter aantal priesters met beperkte bevoegdheden aan te trekken. Dezen zullen waarschijnlijk diakens en subdiakens worden benoemd die het recht hebben bepaalde sacramenten toe te dienen. Naar wij verwachten, zullen dergelijke half-priesters het recht hebben te huwen, doop, biecht, huwelijk en misschien zelfs in beperkte mate consecratie mogen voltrekken. Men zal daarbij ongetwijfeld van de gedachte uitgaan, dat dergelijke priesters op eenvoudiger wijze kunnen worden gevormd, terwijl zij gemakkelijker in niet christelijke gebieden zullen kunnen penetreren, zo een strijd voerende tegen het ongeloof en tegen elk staatsysteem, dat de theocratische opvattingen van de Roomse kerk niet voldoende aanvaardt. Om dezelfde redenen zullen besluiten worden genomen aangaande het missiewerk, waarbij de nadruk wel bijzonder sterk zal vallen op de gekerstende landen, die men door een missieactie in de komende jaren opnieuw geheel onder de invloed van de Roomse kerk zal trachten te brengen. In comités zal dit alles uitvoerig besproken worden. Openbaar gaat het alleen om de leer.

Maar dit concilium van Rome is niet alleen een poging de kerk aan de passen aan de behoeften van deze tijd. Deze bijeenkomst is zelfs niet geboren uit de noodzaak de opvattingen van de kerk omtrent de woordelijke waarheid van de Bijbel en het tot op heden gepredikte godsbegrip te herzien. Dit alles is het uiterlijk. De achtergrond is een oorlogsverklaring aan alle staatsystemen, die níét de goddelijke macht boven alles wensen te erkennen en door hun sociale filosofieën in wezen met de kerken concurreren. Het is te verwachten, dat de kerk daarbij besluiten zal tot vele maatregelen, die vanuit een politiek of economisch standpunt minder aangenaam aandoen. Aan deze punten zal echter geen openbaarheid worden gegeven, ofschoon zij een integrerend en o.i. zeer belangrijk deel uitmaken van de besprekingen in de komende jaren.

Ik geef dit voorbeeld van samenkomsten met een dubbel betekenis, omdat ik aanneem, dat het concilie meer dan gewone aandacht trekt en voor velen van u belangrijk is. Ik zou hetzelfde echter kunnen zeggen over samenkomsten, officieel en niet officieel, waarbij ook de belangrijkste besluiten en afspraken niet openbaar worden gemaakt. Daarbij denk ik vooral aan een

reeks van grotendeels informele bijeenkomsten in de V.S., waarbij president Kennedy contact zal hebben met vertegenwoordigers van Japan, Rusland, meerdere Zuid-Amerikaanse staten en mogelijk - zij het wel zeer discreet - met vertegenwoordigers van rood-China. Ook onderlinge besprekingen van verschillende staten zullen in deze omgeving op ongeveer gelijke wijze plaats vinden. Daarbij gaat het niet, zoals u misschien zou denken, allereerst om de wereldvrede. Zover is men nog niet. Handel, uitwisseling van gegevens, samenwerking tegen derden, zijn de hoofdpunten van bespreking. Zo al communiqués worden uitgegeven zullen dezen echter luiden: "dit heeft bijgedragen tot het verstevigen van de wereldvrede". Geen woord zal daarbij duidelijk maken, dat het in feite om macht en verdeling van invloedsgebieden gaat.

Schijnbaar gaat alles zijn normale weg. Maar zodra u niet meer op de verklaringen, maar op de feiten gaat letten, wordt het anders. Dan zult ook u beseffen, dat er iets bijzonders aan de gang is. Iedereen kan verder begrijpen, dat de op het ogenblik bestaande werkingen en invloeden, die uit de mensen voortkomen, niet onmiddellijk kunnen veranderen of ophouden. Integendeel: de spanningen en werkingen die op het ogenblik bestaan, zullen - gezien vanuit een zuiver stoffelijk standpunt én even geen rekening houdende met de geestelijke inwerkingen - wel moeten voeren tot een steeds grotere en steeds fatalere verdeeldheid onder de mensheid. Het is echter niet goed mogelijk de verdere ontwikkelingen te beschouwen, zonder de nadruk te leggen op de geestelijke inwerkingen, waarover wij reeds vaak met u hebben gesproken.

De nu werkzame krachten uit kosmos en geest zijn geneigd elke ontwikkeling tot in het extreme te versterken. Dit is een tijd van uitersten. Dit komt reeds op het ogenblik tot uiting, zelfs in de menselijke statistieken. Om u een voorbeeld te geven: onnodige wreedheid en geweldpleging bij verschillende vormen van misdaad, inbegrepen gevechten zonder reden, redeloze aanvallen op onschuldige burgers enz., zijn in de laatste 45 dagen bijna verdubbeld. Men neemt op het ogenblik nog aan, dat dit een uitschieter is, een toeval. De komende maanden zullen echter m.i. bewijzen, dat dergelijke gevallen van redeloos geweld, verlies van alle beheersing enz., ook verder toenemen. De kracht, die alle extreme werkingen versterkt, doet dit echter wel op een wat zonderlinge manier: Wij kunnen er bv. mee rekenen, dat een aantal van de meest strijdlustige kardinalen en bisschoppen tijdens het concilium in Rome zullen overlijden - en wel als gevolg van de spanningen die zij in zichzelf deden ontstaan. Dit is mede een gevolg van de kosmische kracht, waardoor immers de innerlijke spanningen zover op konden lopen. Een godsoordeel, een direct ingrijpen van hogere machten, is nu niet noodzakelijk; de mens zelf, die het uiterste van zijn vermogen overschrijdt, gaat daaraan door de ontstane spanningen zelf ten gronde.

Tevens mag worden gesteld, dat dé Lichtende kracht, die de belangrijkheid van het occulte in deze dagen zoveel groter maakt, tevens het verschil tussen de bewuste en de onbewuste mens aanmerkelijk zal vergroten. Er zal, vooral in het begin, voor vele mensen sprake zijn van een toenemend isolement. De statistieken wijzen uit, dat de toenemende vereenzaming van de mens, vooral in grotere steden, aansprakelijk is voor het toenemende aantal zelfmoorden. Het feit bestaat. Eenzaamheid is hier de belangrijkste factor voor de onbewusten. Hun eenzaamheid komt voort uit eigen onverschilligheid in het verleden en de onverschilligheid van anderen, die zij daardoor hebben gewekt. Een groot deel van deze onverschilligheid voor de medemens bij de minder bewusten, komt niet voort uit werkelijke zelfzucht, maar is eerder een langzaam gegroeide gewoonte. De mens, die deze gewoonte weet te doorbreken en zo zijn zelfzucht of isolement omzet in een werkelijk streven naar begrip voor de naaste, zal door de positieve krachten gesteund worden en zo al snel tot een rijker leven komen. Men zal daarbij in steeds toenemende mate een reeks van wonderlijke belevingen door gaan maken. Degene die op het ogenblik echter zich aan de oude gewoonten blijft hechten en steeds weer blijft aarzelen, zal waarschijnlijk niet meer tot een besluit kunnen komen, wanneer de tijd enkele maanden gevorderd is.

Ook aarzelingen, twijfelzucht, gemakzucht, zelfzucht, worden immers in de komende dagen steeds sterker en zullen zich sterker en meer kenbaar gaan uiten. De mens, die op het ogenblik echter leert, besluiten te nemen, zal ontdekken, dat zijn besluitvaardigheid en inzicht steeds toenemen. Dit geldt natuurlijk voor ons allen. Maar in het bijzonder zijn deze invloeden van belang voor de meer verlichte elementen in de politiek en de godsdienst. Het resultaat hiervan zal m.i. een verscherpen der bestaande tegenstellingen in vele landen betekenen en daarnaast

voeren tot het herwinnen van de ware democratie, die door vele zogenaamde democraten op het ogenblik ten zeerste wordt geschuwd.

Ook blijkt, dat de neiging om alles stil te houden, alles in het geheim te doen, in vele kringen sterk toeneemt. Gepaard gaande met een z.g. eerlijker en uitvoeriger voorlichting van de massa, wordt in feite de verdoezeling van de belangrijke feiten steeds groter. Hierdoor zal de nadruk steeds meer op onwaarachtigheden komen te liggen, waarin men op den duur zichzelf verwacht. Een groot deel der hierbij betrokken mensen zullen in een schijnwereld gaan leven en zich de werkelijkheid niet meer kunnen of willen realiseren. Ik wil u hiervan een kort voorbeeld geven:

Tijdens een - overigens particuliere - bespreking tussen twee attachés van grote staten kwam te berde: "men moet met de ruimtevaart voort maken, want alleen in de ruimte is de moderne oorlogsvoering nog mogelijk zonder fatale schade voor de wereld zelf". De overwinnaar in de ruimte zal immers de meester van de wereld zijn. Dit is een droom, die nimmer waar kan worden. De mens is zó geschapen dat hij, wanneer hij verslagen wordt, dit niet zonder meer zal erkennen en zijn tegenstander eenvoudig een onbeschadigde wereld zal laten. Dit voorbeeld moge duidelijk maken, hoe men in sommige kringen reeds nu vër staat van de werkelijkheid.

Aan de andere kant zal de heersende invloed echter steeds meer mensen tot een begrip voor de werkelijkheid brengen. Dit begrip zal in het begin voeren tot sociale, politieke en religieuze conflicten, terwijl daarnaast vele voor de doorsnee mens niet aanvaardbare omwentelingen in het sociale leven en de moraal daaruit zullen resulteren. Gezien het geleidelijke karakter van dit alles zult u in het begin wel menen, dat dit alles niet zo belangrijk is. Misschien zult u zelfs zeggen: moet daarvoor nu al die drukte gemaakt worden? Ik kan u verzekeren, dat dit alles alleen maar een begin is. Een begin, waardoor een groeiende behoefte naar waarheid, menselijke waardigheid, juiste en eerlijke verhoudingen zal groeien. Daarbij zal men dan steeds minder afgaan op contracten, traktaten enzovoort, maar zich steeds meer gaan baseren op de feitelijke toestanden en mogelijkheden. Er zal een ogenblik komen, dat alleen de persoonlijke betrouwbaarheid van een mens nog een voldoende garantie kan vormen voor onverschillig welke overeenkomst.

Dit alles brengt mij tot de vraag of, en zo ja, in hoeverre, de waarheid door de mensen van heden getolereerd kan worden. Onderzoek in deze richting bracht mij tot de overtuiging, dat een volledige openbaring van de waarheid, zoals zij in sommige kringen reeds bekend is, een openlijk samenvoegen van gegevens, die nog geheim worden gehouden tot een werkelijk overzicht van mogelijke ontwikkelingen, voor de doorsnee mens tot verwarring en paniek zou voeren. Hieruit volgt dat wij voorlopig de verklaringen nog ten dele zullen moeten aanvaarden, terwijl het zelfs ons niet zal zijn toegestaan, de algehele waarheid, de werkelijke feiten, zonder uitzondering aan u voor te leggen.

Hiermede ga ik over tot het tweede deel van mijn betoog:

Op het ogenblik, dat een trilling ergens ter wereld wordt uitgezonden, zal deze trilling korter leven, een kortere afstand met redelijke intensiteit overbruggen, naarmate haar eigen trillingsgetal hoger is. Eenvoudig gezegd: een violette straal zal een groter doordringingsvermogen hebben, maar in kortere afstand onzichtbaar worden, dan een rode straal, die met dezelfde intensiteit wordt uitgezonden. Wetenschappelijk is dit niet volledig juist. Het benadert de waarneembare werkelijkheid echter voldoende, om als een redelijke vergelijking te mogen gelden. Er zijn omstandigheden te denken, waarbij het omgekeerde waar is, maar dit is voor ons nu niet belangrijk. Dit betekent dat op het ogenblik, ondanks de nu heersende krachten, de lagere, meer menselijk gerichte en stoffelijke gedachte een grotere invloedssfeer zal hebben, dan de hoogstgeestelijk gestemde gedachten. Dit houdt verder in, dat abstracte denkwijzen en uitgezonden gedachten van meer abstracte inhoud op grotere afstand veel minder resultaat zullen hebben, dan meer definitieve en stoffelijke denkwijzen. Dit houdt ook in, dat filosofisch hoog en edel denken slechtere resultaten met zich zal brengen in deze dagen, dan een meer rationalistisch denken. Wij mogen dit nu wel minder aangenaam of juist vinden, maar wij zullen ons bij de feiten neer moeten leggen het is nu eenmaal zo.

Hierin liggen echter mogelijkheden, die wij zeker niet over het hoofd mogen zien. De doordringingskracht van een intense hoge en Lichtende gedachte zal, dankzij de nu heersende kosmische verhoudingen en aanwezige kracht, weliswaar minder ver doordringen dan een stoffelijke gedachte, maar in dit kleinere areaal dan ook veel doordringender zijn. Waar deze meer stoffelijke gerichte gedachte weer een groot gebied een bepaalde sfeer kan scheppen, kan de hooggeestelijke gedachte daarentegen, waar hij inwerkt, direct bewustzijn scheppen. Op het ogenblik hebben wij te maken met tweeërlei geestelijke werktuigen, die op het ogenblik elk afzonderlijk en elk met een ander doel gehanteerd kunnen worden. In de eerste plaats houden wij rekening met het meer sfeer scheppend lagere denken, in de tweede plaats met een intens de mensheid beroerend en bewustzijn scheppend hoger geestelijke denken.

Daarmee schijnen alle mogelijkheden wel uitgeput te zijn, maar in werkelijkheid bestaat er nog een derde wijze van werken, die vele voordelen van de beide voornoemde werkwijzen in zich verenigt, terwijl de daarbij optredende beperkingen grotendeels kunnen worden opgeheven, of aanmerkelijk worden beperkt. Het punt van uitgang is hier, dat sferen harmonieus op elkaar afgestemd zijn en daardoor de ontvankelijkheid wordt verhoogd.

Wanneer in een mens een hooggeestelijk bewustzijn leeft, zodat er ook sprake is van een persoonlijk hooggeestelijk denken, maar dit gelijktijdig op een meer reëel, meer praktisch, meer stoffelijk of redelijk niveau tot uiting kan worden gebracht, ontstaat in de mens een verbinding tussen de - dieper in het bewustzijn liggende - hooggeestelijke gedachten en de lagere, meer praktische of stoffelijke gedachten, die worden uitgestraald. Bij een synchroon gaan van beide gedachten - zodat het lagere het hogere in feite toch mede uitdrukt - blijkt de doordringingskracht en de bewustzijnsvormende kracht van het hogere geheel gehandhaafd te worden, terwijl de lagere gedachte door sfeervorming een juistere ontvangst daarvan mogelijk maakt. Hiervoor wordt het gebied, waarop de niet gerichte hogere gedachte invloed heeft, in areaal bijna verdubbeld. Dit is de verklaring voor de nadruk, die door de geest op velerlei wijze wordt gelegd op de noodzaak stoffelijk mede te werken aan en redelijk en nuchter te denken over de problemen, die wij eens alleen vanuit een hooggeestelijk standpunt hebben benaderd.

Belangrijk is hierbij vooral het godsbewustzijn van de mens. Wij allen kunnen wel zeggen, dat wij in God geloven, dat wij ons innerlijk van God bewust zijn. Dit mag geheel waar zijn, maar zolang wij die God niet redelijk en stoffelijk geheel beleven, zoals wij Hem in onszelf erkennen, is deze innerlijke verlichting voor de wereld weinig of niets waard. Een meditatie op hoog niveau kan ongetwijfeld hogere krachten doen uitstralen en zal enig goed tot stand kunnen brengen. Pas indien zij wordt gekoppeld met een stoffelijk doen en - zo mogelijk - daarnaast zuiver redelijk is, of zelfs in de daad tot uiting komt, zal zij de doordringingskracht verkrijgen, die begeerlijk, zo niet noodzakelijk is. Wanneer op het ogenblik een geestelijke stroming wordt ontwikkeld, is de mens zelf daarbij zeer belangrijk.

Nu zal ik even moeten spreken over de Witte Broederschap en andere, voor de mens redelijk niet zo goed kenbare, krachten.

Wanneer deze Witte Broederschap de mensheid wil helpen in deze dagen, zal zij de nadruk in haar leringen en werken moeten gaan leggen op punten, die - tenminste in de ogen van de geestelijk strevende mensen - wat lager liggen. Gelijktijdig zal de Broederschap haar tempo in de ontwikkeling van de hogere geestelijke waarden op aarde - waar dit mogelijk is - aanmerkelijk moeten gaan verhogen, want de snellere geestelijke ontwikkeling is alleen langs de hooggeestelijke weg mogelijk bij degenen, die al een voldoende innerlijk bewustzijn, een voldoende geestelijke inhoud hebben verworven. Ook in dit geval zal het meer menselijke, het lagere zelfs, niet buiten beschouwing kunnen blijven. Want wanneer de geestelijk bewuste mensen leren het lagere van eigen wezen en de wereld op de juiste wijze te hanteren, kunnen zij daaruit onmetelijk vele krachten putten, terwijl zij juist op dit vlak de voor de wereld belangrijke krachten uit kunnen stralen met grote intensiteit. Op deze wijze zullen degenen, die nu snel geestelijk gevormd worden, er toe kunnen bijdragen, dat hun eigen wereld hervormd wordt.

De Grote Broederschap heeft op het ogenblik als vooruitgeschoven exponent van hogere geestelijke waarden op de wereld de Nieuwe Leraar. Over deze wereldleraar hebben wij

betrekkelijk weinig gezegd in de afgelopen tijd, ofschoon wij zijn leringen en uitspraken vaak, zonder de bron te noemen, voor u hebben herhaald of uitgelegd. Nu wil ik op het volgende de nadruk leggen:

De leer van de Nieuwe Wereldleraar is in vele gebieden een directe opstandigheid tegen het bestaande. Niet tegen het gezag, maar tegen bestaande toestanden en opvattingen. Zo is hij mede aansprakelijk voor een nieuwe vorm van vrouwenemancipatie in de gebieden van Arabië, Perzië, India en Egypte. Uit dit laatste land gaat de invloed van zijn leer - tenminste op dit gebied - verder over geheel Afrika. Gelijkzeitig blijkt hij zijn leer te baseren op een feitelijke gelijkwaardigheid, maar niet op een onbepaalde gelijkheid der seksen. Opvallend is hierbij zijn leer, dat beide seksen weliswaar geestelijk geheel gelijkwaardig zijn, maar dat op aarde de seksen een volledig begrip van, of een volledige beheersing over, ja, zelfs een eenheid van opvattingen en begrippen met elkaar niet zullen kunnen benaderen, laat staan bereiken. Elk van hen is bestemd voor een eigen wijze van leven en denken, eigen werksfeer. Eigen grootste geestelijke mogelijkheden, zullen beide seksen slechts vanuit eigen begrip kunnen vinden, zonder daarbij ooit op een volledig begrip, of een wetende en eerlijke medewerking van het andere geslacht te mogen rekenen. Een belangrijk deel van zijn lessen besteedt hij daarbij aan het duidelijk maken, dat werkelijke liefde de basis is van alle leven en alle harmonie op aarde. Deze liefde kan tussen de seksen wel degelijk bestaan, maar zij mag daarbij nimmer uitgaan van de gedachte, dat liefde rechten geeft, of bezit inhoudt. Ware liefde, zo leert hij, is slechts de volle inzet van eigen wezen voor het geluk en de vrede voor hen die men liefheeft. De juiste uiting van liefde is het welzijn, dat men voor anderen wenst en bevordert.

Deze leringen, gebaseerd op onzelfzuchtigheid, hebben zich ook bezig gehouden met bepaalde industriële processen. De lering van de Meester, dat de werknemer evenveel rechten geeft als de werkgever, werd niet overal even prettig ontvangen en was zelfs in een land aanleiding tot een achtervolging. Men slaagde er begrijpelijkerwijze niet in de Meester te arresteren. Dit was uitgegaan van bepaalde werkgevers. Omgekeerd blijken ook voor de "arbeiders aller landen ter wereld" werkende groeperingen de Meester als vijand te beschouwen. Dit op grond van zijn leer, dat de bezitter en de werkgever niet alleen plichten, maar ook wel degelijk rechten hebben, zodat de werkgever en bezitter niet altijd een uitbouter of tegenstander hoeft te zijn, maar bij het aannemen van een juiste houding t.o. hem in feite de beste medewerker van de arme kan worden. Uit dit alles blijkt wel, dat zijn leringen zich in toenemende mate op zuiver sociaal gebied bewegen. Dat hij ook andere en hogere geestelijke leringen verkondigt, die de achtergrond van zijn uitspraken vormen, wordt daarbij helaas maar al te vaak vergeten.

Toch leert hij op het ogenblik onder meer het volgende:

In een wereld, waarin de verdeeldheid steeds groter wordt en de disharmoniën steeds sterker tot uiting komen, dient de mens meer te luisteren naar zichzelf. Hij dient te beseffen, dat een binding of band met alle levens voor hem noodzakelijk is en daarbij te leren leven in gedachte aan harmonie. De Lichtende krachten werken en spreken slechts in de mens, die in zich harmonie zoekt te bereiken en ook met geheel de wereld een zo groot mogelijke harmonie nastreeft. Eens leerde een Meester de mensen te geloven aan een levende God. Daarna kwam er een Meester, die de liefdevolle God verkondigde; nu komt de tijd, waarin de mens moet leren geloven aan een God van vrijheid, die zijn Licht openbaart in harmonie, zijn duister in disharmonie, zonder zelf daarom ooit verdeeld te zijn. Deze belangrijke stelling wordt natuurlijk - evenals alle andere belangrijke stellingen - met vele voorbeelden gebracht en met gelijkenissen verduidelijkt. De hoofdgedachte is voor ons interessant. Ik breng haar in dit onderwerp naar voren, omdat zij zo volledig aansluit bij alles wat wij reeds constateerden en kennelijk ook van toepassing is op de huidige ontwikkelingen.

In feite is elke onjuiste voorlichting, elk misbruik van vertrouwen, elk spel met belangen, dat niet op waarheid en eerlijkheid berust, disharmonisch en dus duister. God openbaart Zich ook in deze dingen, maar het duister is voor de mens identiek met demonie. Wie streeft in onoprechtheid, zal dan ook de demonische invloeden en werkingen, van deze tijd moeten ondergaan. Daar tegenover staat, dat alles, wat streeft naar samenwerking, begrip voor anderen, alles, wat maar eerlijk en oprecht streeft naar een bestaan in oprechtheid en eerlijkheid, het Goddelijke Licht in zich zal leren kennen. In zijn esoterische leer, zowel als in de maat-

schappelijke bijgeluiden daarvan, toont de Nieuwe Wereldleraar ons aan, welke weg men zal moeten gaan in deze periode van verwarringen. Het is duidelijk, dat daarbij vele zuiver menselijke vraagstukken mede ter sprake komen.

Zo leert de Nieuwe Wereldleraar, dat het een genade een gunst van de hogere kracht is, wanneer men een ziel een lichaam mag verschaffen. Maar onmiddellijk voegt hij er aan toe, dat men deze genade alleen mag verlangen, deze mogelijkheid alleen gebruiken mag, wanneer men ook in staat is dit lichaam alles te geven, wat het rechtens behoeft om een waardig voertuig voor de ziel te zijn. Daarmede spreekt hij in feite over geboortebeperving. Enerzijds spreekt hij over de heiligheid van het kind en het ontstaande leven, maar legt aan de andere kant wel bijzonder sterke nadruk op verplichtingen van de mens, die een kind niet eenvoudigweg mag beschouwen als een geschenk of opdracht Gods, maar wel degelijk dit kind moet zien als een pand, dat aan die mens wordt gegeven en door die mens aan God dient te worden teruggegeven, door er op de juiste wijze en verantwoorde wijze zorg voor te dragen. Ook hieruit rezen al enkele situaties, die voor de Meester in de toekomst wel moeilijkheden zullen wekken.

Zijn stellingen van niet-bezitten - iets, wat hij met Jezus gemeen heeft - zijn voor menigeen eveneens verwarrend. Hij leert niet, dat men verplicht is alles aan anderen te geven ter ere Gods, maar dat men alles wat men bezit, met de naaste gelijkelijk moet delen, wanneer dit noodzakelijk is. Ook van het begrip "naaste" geeft hij een eigen en enigszins van vorige definities verschillende omschrijving: Een ieder is je naaste, die zich niet kennelijk je vijand toont. De overwonnen vijand wordt, zodra hij zijn nederlaag aanvaardt, weer tot uw naaste.

Rond de Meester heeft zich een soort sekte gevormd, maar de moeilijkheden beginnen dan pas. In verschillende islamitische landen wordt hard gewerkt om deze sekte te onderdrukken. Zij wordt - zij het niet openlijk - zelfs vervolgd. Hierbij speelt het onverwacht snel groeiende aantal aanhangers en de stellingen, die absolutisme afwijzen en voor de armen rechten vragen, zeker een rol. Men noemt hem zelfs hier en daar een communistische agitator. In India wordt de Meester niet vervolgd. Wel zullen velen zijn leerlingen, die geheel volgens zijn leer handelen, beschouwen als mensen, die nu eenmaal niet helemaal goed in het hoofd zijn. De houding van de mensen t.o. de Meester - wanneer zij hem leren kennen - is, naar ik meen, kentekenend voor de houding, die de mensheid over het algemeen aanneemt ten opzichte van alle inwerkingen en invloeden vanuit de Lichtende kracht, zoals deze zich op het ogenblik manifesteert. Wij kunnen aan de hand van dit alles stellen, dat elke mens, die op zijn eigen wijze tracht de Lichtende krachten in de geest te beleven, in de stof te realiseren, door anderen voor dom, gek, of misdadig zal worden genoemd. Dat men deze waarden als onredelijk, onjuist, onzedelijk, asociaal betitelt, is overigens te begrijpen, omdat deze werkingen niet beantwoorden aan de behoudzucht der menigte, de machtsdrang van anderen, of zelfs maar aan de gezagsverhoudingen, zoals dezen nu op aarde bestaan.

Toch zal de inwerking der Lichtende krachten in geest en stof niet tegen te houden zijn. Daaruit rijzen dan bepaalde toekomstbeelden, die wel in felle strijd zijn met hetgeen men aan de hand van de huidige publicaties en officiële verklaringen zou mogen verwachten. In de eerste plaats zal de hulp aan onderontwikkelde gebieden in de toekomst steeds meer worden beperkt - niet uitgebreid, zoals nu gesteld, terwijl het karakter van deze hulp aanmerkelijke wijziging zal ondergaan. Deze hulp is immers grotendeels een poging een afzetgebied te kopen. Daar, waar werkelijke hulp verleend wordt, zal men geneigd zijn daarvoor in verhouding zeer geringe sommen uit te trekken, wanneer in ruil daarvoor geen politieke voordelen worden verworven. De acties, die op het ogenblik zo algemeen worden gevoerd voor het verlenen van hulp aan medemensen - acties, waarbij de nadruk sterk wordt gelegd op de verplichtingen, die men heeft tot zijn naasten - zullen op een bepaalde tijd zó ingewikkeld en overtrokken worden, dat zelfs de eenvoudigste mens zal gaan beseffen, dat het grootste deel van de voor hulp gegeven bedragen nimmer daar zal komen, waar het behoort te belanden. Wanneer men nu reeds kan vaststellen - mijn voorbeeld neem ik uit een ander land - dat een organisatie, die zich het helpen en opvoeden van de jeugd tot doel stelde, van haar totaal aan door collectes en andere middelen - uitgezonderd enkele schenkingen - verworven gelden ongeveer 70% als verwervingskosten, kosten voor noodzakelijk personeel, gratificaties aan organisatoren e.d. declareerde, zodat iets minder dan 30% der gelden werkelijk ten goede kwam aan de kinderen waarvoor de gehele actie in naam werd gevoerd, dan zal aan deze vorm van georganiseerde liefdadigheid geen lang

en florissant leven meer beschoren zijn. Ook hier zal veel moeten veranderen, wil het kunnen blijven voortbestaan.

Soortgelijke negatieve verschijnselen zien wij nu met het beroep op het gezag. In steeds grotere mate blijken de mensen zich te beroepen op het gezag en de verplichtingen van anderen. Hierop hebben wij al gewezen. Dit doet de vraag rijzen, of een verantwoordelijk en naar het Licht strevende mens zijn verplichtingen en verantwoordelijkheden op zodanige wijze kan delegeren, dat hijzelf geen enkele verantwoordelijkheid meer heeft. Wie innerlijk enig Licht ontvangt, zal ontdekken, dat dit delegeren zeker in deze dagen niet mogelijk is. Wel dient men een ieder zijn eigen vrijheid van leven en handelen te laten. Maar daarnaast is men toch verplicht om in bv. opvoedkundig opzicht zelf de aansprakelijkheid te dragen, zelfs wanneer dit niet bepaald prettig is en misschien schade of lijden met zich kan brengen.

Voorbeeld: Opgeschoten jongens doen iets, wat niet juist is. Zij vernielen iets, vallen anderen aan e.d. Men mag daaraan niet voorbijgaan, zeggende, dat dit een zaak voor de politie is, maar dient zelf en onmiddellijk in te grijpen. Ook wanneer de reactie op dit ingrijpen onaangenaam en waarschijnlijk gewelddadig zal zijn. Wanneer steeds meer mensen dit doen, zal een beter begrip voor de noodzakelijke ordening ontstaan en een betere samenwerking binnen de gemeenschap mogelijk worden. Dit is eerst mogelijk, wanneer een ieder zijn begrip van persoonlijke aansprakelijkheid - ook ten aanzien van anderen - herwint. Die aansprakelijkheid is dan niet slechts een verplicht zijn, je aan de algemene regels te houden, maar een op elk ogenblik naar beste weten en inzicht, zonder daarbij te letten op eigen voordeel, in te grijpen. Dit zal bij een deel der mensen, die nu reeds banden met het Licht hebben gevormd, ongetwijfeld steeds sterker op de voorgrond komen.

Het meest Lichtende bewustzijn, dat niet op deze en andere wijzen deel gaat nemen aan de ontwikkeling van de wereld, zal op een gegeven moment moeten ontdekken, dat het innerlijke Licht, waarop hij zich zozeer verheugde, hem tot schaduw, of misschien tot duister is geworden. Omgekeerd zullen vele mensen, die op het ogenblik als querulanten en lastposten worden beschouwd, maar in de kern van hun wezen eigenlijk hunkeren naar en streven naar rechtvaardigheid, ergens zelf mede willende werken aan het ontstaan van een juiste samenleving, nieuwe geestelijke krachten verkrijgen, die hun inzichten en verhoudingen met de wereld ongetwijfeld ten goede zullen komen.

Dat op het ogenblik bepaalde esoterische groepen opengebroken worden, zodat de daarin tot op heden geheime procedures, denkwijzen en mogelijkheden meer kenbaar naar buiten gaan treden, is u reeds eerder medegedeeld. Ook hierbij treffen wij enkele interessante verschijnselen aan. De leringen worden nu vaak buiten deze kringen verkondigd door eenvoudige denkers op aarde, vanuit de geest door inspiratie, en via mediums, enz. In feite blijft er voor de in zich wel zeer besloten geheimscholen slechts één enkele weg over, namelijk afstand te doen van een al te grote beslotenheid en ook niet-leden deel laten hebben aan de werkelijke achtergronden, geheimen en mogelijkheden van hun leer en werken. In vele gevallen zullen de leden en bestuurders van dergelijke scholen verklaringen geven, waarin wordt ontkend, dat het werkelijke wezen, het werkelijk geheim van hun groep, werkelijk wordt openbaar gemaakt. Natuurlijk mogen de esoterische en geheimscholen wel degelijk hun eigen scholen en groepen van gevorderden behouden en de opleiding volgens hun eigen systeem verder voortzetten, maar daarnaast zullen zij een ieder, die dit werkelijk wenst, ongeacht eigenschappen enz., toegang moeten verlenen tot hun "geheimen". Zij, die dit weigeren, zullen zeer snel achteruit gaan en op den duur slechts als een clubje van zelfaanbidders overblijven. Dat die ontwikkeling voor menige groep een slag zal zijn, zeker wanneer deze invloed gelijktijdig gepaard gaat met een tijdelijke, maar hevige bestrijding van hun werk door andere dogmatische groepen, is begrijpelijk. Toch ontstaat op deze wijze de mogelijkheid voor mensen, die - zij het door geloof, of om andere redenen - niet de esoterische school geheel kunnen aanvaarden, kennis te nemen van de belangrijke waarheden en geheimen, die door deze groepen doorheen vele eeuwen zijn bewaard, en zo voor zich een geestelijke rijpheid bereikende.

Tot besluit van mijn betoog wil ik nog even begrippen als vrijheid, democratie e.d. aansnijden, want ook dezen ondergaan in deze dagen vele vreemde vervormingen en zullen - beïnvloed door het Licht - geheel vernieuwd worden.

Onder vrijheid verstaat men wel voornamelijk vrijheid van denken. Daarnaast acht men een redelijke vrijheid van woord en geloof aanvaardbaar. Maar een vrijheid van denken en geloof is alleen een werkelijke vrijheid, wanneer men tevens de mogelijkheid heeft zijn gedachten en geloof ook in daden om te zetten. Deze laatste vrijheid wordt op het ogenblik over bijna geheel de wereld steeds meer beperkt en bestreden. Ik hoef u niet eens te wijzen op het feit, dat ook binnen het zogenaamde democratische westelijke blok dictatoriale figuren steeds meer op de voorgrond treden. Nu heeft de vrijheid van leven, denken en spreken slechts dán werkelijk zin, wanneer de persoonlijke handelingsvrijheid groot genoeg blijft, geen dwang aanwezig is op onredelijke wijze, en de mens - ook met betrekking tot zijn banden met de gemeenschap - zelf kan besluiten. Waar deze vrijheden beperkt worden, ontstaat een absoluut negatieve werking. Dit is een invloed, die onder de werkingen van de huidige kosmische krachten tot het extreme zal worden gevolgd. Vele groeperingen op allerlei terrein zullen trachten de vrijheid van hun leden of onderdanen zozeer te beperken, de touwtjes van het gezag zo strak aan te trekken, dat de banden tussen hen en hun volgers of onderdanen breken. Ongeacht de verklaringen, dat alles goed gaat, dat men het eens is enz., zijn ook hier reeds heden revolutionaire tendenzen, splijtingen e.d. zichtbaar geworden. In vele gevallen zullen de afgesplitste groepen een nog strengere discipline willen handhaven dan de groep, die zij verlaten hebben.

Onthoud één ding: zolang er binnen één enkele staat of groepering meerdere op zich dictatoriale groepen zijn, die om de suprematie blijven vechten, scheppen dezen door hun onderlinge strijd een feitelijke democratie. Het is juist hun onderlinge verdeeldheid, die een werkelijke beheersing van allen, een werkelijk geheel binden van alle onderdanen onmogelijk zal maken. Bovendien zal de verdeeldheid, plus de strijd om de hegemonie aan de stem en dus aan de meningen en verlangens van de eenling grotere invloed verlenen. Slechts daar, waar één groepering, of één enkele reeks van wetten onveranderlijk wordt gehandhaafd, is in feite sprake van een dictatuur. Dit blijft waar, zelfs indien deze misschien zeer mild is, zodat zij degenen, die daaraan onderworpen zijn, onder normale levenscondities niet of ternauwernood opvalt.

Geestelijk geldt hetzelfde. Hier kunnen wij stellen, dat een zeer milde geestelijke dictatuur zelfs gevaarlijker is, dan een zeer strenge dictatuur. Hoe strenger de reglementatie, waaraan men wordt onderworpen, hoe sneller men tot twijfelen komt en - haast ondanks zichzelf - elders gaat zoeken, zo nieuwe inzichten verwervend omtrent eigen wezen, eigen geloof, enz.

Hoe vrijer de mens schijnt te zijn, terwijl hij in feite aan banden gelegd wordt, hoe gevaarlijker dit uit geestelijk oogpunt is. Juist de beperkte dictatuur doodt in de mens alle initiatief. Juist in deze dagen is persoonlijk initiatief meer dan ooit noodzakelijk. Naar ik meen, zal de grote Lichtende Kracht dan ook alle waarden aantasten, die een neiging tot dictatuur en dogmatisme vertonen. Dit kan nooit door met soortgelijke wapens te strijden, met dwang dus. Uit de oudheid weet u al, dat wie wind zaait, storm zal oogsten, en dat haat haat baart, enz. Wanneer de gewone mens, zonder een directe aantasting van de dictatuur zelf, tot een steeds meer in kleine en schijnbaar onbelangrijke gevallen een eigen weg kan gaan, ontstaat er een situatie, waarbij een milde dictatuur niet meer mogelijk is, terwijl een strenge dictatuur minder aanvaardbaar wordt. Geestelijk treedt hetzelfde verschijnsel op. De mens begint met op ondergeschikte punten zich een eigen mening te vormen, of in afwijking van de gestelde dogmata en regels te handelen. Op den duur zal de binding aan het dogma daardoor worden aangetast en teloor gaan. Menigeen beseft dit reeds enigszins en streeft naar een steeds grotere persoonlijke vrijheid.

Laat mij uitdrukkelijk stellen, dat ware vrijheid nimmer voort kan vloeien uit een terzijde stellen van elke regel en elke band. In een maatschappij, in een groep, moet er nu eenmaal een maatstaf zijn, een gemiddelde regel, waardoor het mogelijk is samen te werken en te leven. Maar juist de onbelangrijke dingen, die in feite de samenleving niet schaden, mogen wel degelijk worden aangepast aan de persoonlijke inzichten, gevoelens en behoeften. Ware vrijheid is het aanvaarden van de regels, die noodzakelijk zijn om zo juist mogelijk te leven en te streven, zonder daarbij ook maar iets van eigen persoonlijke ontwikkeling te moeten prijs te geven. Ook hier zijn de kleine speldenprikken reeds geworden tot een belangrijker opstand tegen de oude gebruiken, regels en stellingen. Dit zal eveneens voeren tot een uitbarsting, een verwerpen van

alle dwang en gebondenheid, welke de mens de geestelijke vrijheid zal verschaffen, die hij in de komende periode nodig heeft op aarde.

In dit verband zij opgemerkt, dat de doorsnee mens eerst als mens op aarde komt, wanneer hij reeds een aantal andere ervaringen achter zich heeft, zodat zijn komst op aarde voor hem tevens het doel heeft bepaalde problemen op te lossen en bepaalde lessen te leren. Het oplossen van dergelijke problemen kan nimmer juist geschieden alleen aan de hand van de wegen, die de wereld daarvoor juist acht en met de middelen, die de wereld daardoor toelaatbaar acht. De bewustwording vergt, dat men gebruik kan maken van de middelen en wegen, die men innerlijk als juist beseft; de middelen en wegen, die voor het ego de meest juiste zijn; de wegen en middelen ten laatste, waarvoor men zelf de verantwoordelijkheid geheel wil en kan dragen. De juistheid van de gevolgde weg blijkt uit het feit, dat men op deze wijze vrede en vreugde in het leven gewint, terwijl men innerlijk een dichtere en duidelijker contact met zijn God ervaart. Zonder vrijheid van leven is dit alles niet te verwerkelijken, slechts indien ook de geest in de mens deze mogelijkheden beseft en deze taak aanvaardt, zal op aarde een vrijheid mogelijk worden, die niet stelt op speelse wijze: "Wat geeft het ik doe", maar... maar eerlijk en verantwoord de voor zichzelf en anderen meest juiste weg zoekt.

Die ontwikkeling is noodzakelijk. Zonder dit wordt de wereld in de komende tijden voor de mensheid nutteloos en zal al het bereikte ten gronde gaan in stoffelijke zin.

Er is geen enkele reden om werkelijk pessimistisch te zijn, ondanks alles, wat wij zo-even over verklaringen en feiten hebben gezegd. Maar de mensheid zal moeten beseffen, dat van de onbekende oudheid af steeds meer vrijheid is verworven. Steeds meer mensen hebben voor zich dezelfde voorrechten verworven, die eens alleen die van een vorst waren. Eens was er alleen een vorst met zijn hof. Daarna de stand der edelen. Nog later gehele steden, die voorrechten en bijzondere vrijheden voor zich opeisten - bv. Rome. Steeds grotere groepen, steeds meer individuen omvattende standen hebben de vrijheid voor zich geëist, om naar eigen inzichten te kunnen leven en werken. Nu is er geen ruimte meer voor de voorrechten van één enkele groep. De vrijheid van de komende tijd zal noodzakelijkerwijze de vrijheid van elke mens moeten zijn. Enerzijds is daarvoor een steeds grotere vrijheid en gelijkheid van rechten en plichten noodzakelijk, anderzijds is een verder gaande vermindering van de normen en wetten, waardoor de mens gebonden is, onvermijdelijk in deze ontwikkeling. Ik weet, dat dit beeld niet strookt met de theorieën, die men op het ogenblik huldigt, de verklaringen, die wij uit vele bronnen aangaande de noodzaak tot steeds verdergaande, regelingen en wetten vernemen. Maar ook hier zal het Licht van deze tijd de verklaringen logenstraffen. Nog steeds wordt door regerende kringen de mens beschouwd als een wat kinderlijk wezen, dat door een patriarchaal bestuur, op de juiste wijze geleid moet worden, ook al durft men dit niet meer hardop te zeggen. Anderen overtuigen de mens van hun gelijk, om hem daarna eveneens te willen leiden tot een doel, dat onvolledig duidelijk werd voorgesteld.

Nú komt het ogenblik, dat de mensheid zelf moet leren eigen leven te leiden in de goede richting. Nu zal de mensheid haar persoonlijke aansprakelijkheden werkelijk zelf moeten gaan dragen en zal zij zich minder kunnen beroepen op de vaderlijke inzichten en leiding van anderen, of de overtuiging, waardoor zij door anderen werd gebracht, maar die zij uit gemakzucht aanvaardde.

Toch wordt de nieuwe tijd een goede tijd, waarin de mens dichtere bij zijn God en zijn medemensen zal staan. Niets ter wereld kan die ontwikkeling tegenhouden buiten de vernietiging van alle leven. Dit laatste kan - naar ik meen - wel voorkomen worden. Ongetwijfeld zullen de mensen, dankzij de krachten, die heden de wereld beroeren, een nieuw inzicht verwerven, een nieuw houvast krijgen aan de werkelijkheid en zo - gelukkig en daadkrachtig - de wereld bouwen van de nieuwe tijd.

Goedenavond, vrienden.

DE WIJZE WAAROP MEN ZICHZELF ZIET - EN DATGENE WAT MEN IN FEITE IS

Tijdens het eerste deel dezer bijeenkomst hebt u gehoord, welke verschillen er bestaan tussen hetgeen u verteld wordt en de werkelijkheid. Een dergelijk verschil bestaat er ook in de mens zelf. Zo bestaat er altijd weer een heel groot verschil tussen de wijze, waarop men zichzelf meent te mogen zien en waarderen, en datgene, wat men in feite is. Want het menselijk verstand, het menselijk gevoel, voeren vaak een propaganda voor het eigen Ik tegen de rede, die zich intens - of intenser - én meer misleidend is, dan alles, wat instanties en dergelijke verkeerdelijk kunnen verklaren aan de massa. Wanneer je dit beseft, voel je je daardoor waarschijnlijk terneergeslagen. Je vraagt jezelf af, of je met al je streven naar innerlijke bewustwording en een juist leven op aarde, nog wel iets kunt vinden in het Ik, dat werkelijk positief is, werkelijk waarde heeft.

Dit positieve bestaat werkelijk, maar juist de positieve waarden en mogelijkheden, zowel binnen het Ik, als in de wereld rond dat Ik, kan men niet vinden, wanneer men zichzelf meer misleidt dan hoogst noodzakelijk, dan onvermijdelijk is. Een wereldbeeld bijvoorbeeld, waarin men alle werkelijke dreigingen, wantoestanden en misleidingen van de hedendaagse wereld heeft samen gevoegd, laat namelijk ook iets buiten beschouwing. Men bedenkt daarbij niet, dat er toch ook een geestelijk Licht is op de wereld, dat er een kracht is die - door bewuste mensen of via het ingrijpen van de geest - vele mogelijkheden schept, die men, alleen volgens een menselijk standpunt denkende, aan voorbij zal gaan of niet mogelijk achten.

Goed. Wij moeten de feiten erkennen:

Er zijn vele misleidende publicaties, er worden vele mededelingen gedaan, die slechts ten dele waar zijn, of door de wijze waarop zij geschieden, verkeerde opvattingen in de hand werken. Maar wanneer er een groot Goddelijk Licht is op de wereld, wanneer de Goddelijke Kracht op de wereld inwerkt, is het toch wel dwaas, om alleen de menselijke dwaasheden en menselijke feiten voor het verloop der gebeurtenissen beslissend te achten. Een mens die zo denkt, reageert als een kind, dat zijn vader als de baas in huis heeft leren kennen en dus meent, dat vader op kantoor ook de dienst uit zal maken - zonder dus daarbij rekening te houden met de werkelijkheid van de directeur.

Op dezelfde wijze geschiedt dit binnen het eigen ik. Wanneer wij ontdekken, hoe vaak wij onszelf miskennen en eigen wezen verkeerd beoordelen, wanneer wij beseffen, hoe moeilijk het is, een houdbaar, blijvend en houdbaar beeld van ons eigen Ik te verwerven, zijn wij geneigd om neerslachtig te worden. Maar ook rond ons bestaat er Licht, ook in en rond ons wezen is en bestaat God. In ons woont een geest, die bewuster is dan de rede kan bevatten en juister beseft, wat het Ik is en dient te volbrengen, dan met alle redelijkheid en redelijke argumenten op de wereld ooit zou uitgedrukt kunnen worden. Dit feit alleen reeds is hoopgevend waar de rede, waar menselijk vernuft te kort schieten, is er altijd weer een hogere en meer bewuste kracht, die in kan grijpen. Daarom is het voor mij onvoorstelbaar, dat, wanneer men het beste doet, wat men kan, zo goed als men kan, deze innerlijke kracht, dit hoger weten, dat toch deel uitmaakt van het werkelijke, ons in de steek zou laten.

Wij worden in wereld en sferen nog steeds opgevoed. Wij moeten nog steeds leren. De wereld, waarin u woont, wordt evenzeer opgevoed als uzelf. Zoals u persoonlijk een graad van innerlijk bewustzijn bereikt moet hebben, voor God in u kan spreken, zoals u eerst een beeld van uzelf zult moeten vormen - werkelijk of niet geheel werkelijk - voor u contact kunt krijgen met de Lichtende wezens, die u uw werkelijke plaats in de kosmos duidelijk moeten maken, zo is het ook met de wereld. Deze wereld, zoals zij nu is en bestaat, moet opgevoed worden tot ook zij het werkelijk contact met het Goddelijke, de leiding van de Lichtende krachten geheel bewust zal kunnen ontvangen en verwerken. Wanneer deze wereld naar beste weten en kunnen streeft, zal ook zij ongetwijfeld ter juister tijd over alle weten en kracht kunnen beschikken, die noodzakelijk zijn om goed en snel verder te gaan.

Naarmate de wereld meer verdeeld is - en dit is nu wel enigszins het geval - zal het meer moeite kosten om snel en recht op het doel afgaande, de bestemming van wereld en mensheid in de stof te vervullen. Want alleen alles, wat harmonisch is met de Lichtende krachten, kan in de stof de noodzakelijke krachten en het noodzakelijke weten ten volle ontvangen.

Zelfkennis is noodzakelijk, omdat de mens evenals zijn wereld in staat moet zijn, de krachten van het ware Licht te doorstaan. Wie hiertoe niet in staat is, zal aan zijn vlucht voor dit Licht te gronde gaan. Dit laatste is dan onvermijdelijk. Misschien vindt u dit weer een pessimistisch beeld, omdat de gedachte aan mogelijke ondergang hierbij weer een rol speelt. Maar u weet toch, dat niets geheel ten gronde kan gaan? U niet, de wereld niet, de kosmos niet. Alles, wat bestaat - ook de tijdelijke vormen, die u hier beleeft en ziet - zijn deel van een enkel, vast en onveranderlijk, geheel. Noem dit God, Alkracht, Oerkracht, indien u wilt. Ons bestaan in deze onveranderlijke werkelijkheid schijnt ons weliswaar veelbewogen en vol veranderingen te zijn, maar dit is het gevolg van de eis, die ons door het Al gesteld wordt: langzaam ons bewustzijn aan te passen bij de grote werkelijkheid, die altijd zal blijven bestaan. Dit geldt voor uzelf zowel als voor uw wereld.

Elke schrede, die wij doen in de richting van een aanvaarding, van een conformiteit met de eeuwige werkelijkheid - zonder dwang, maar door het eerlijk aanvaarden van eigen wezen en werkelijkheid - betekent voor ons vreugde. Er zijn vele mensen, die zich voortdurend bezig houden met gedachten over een hemel, een hel, een vagevuur, bardo enz. Dezen beseffen waarschijnlijk niet, hoezeer het bestaan in een onderwereld, of een wereld van eeuwige vreugde in verband staat met ons eigen vermogen de eeuwige, kosmische werkelijkheid te aanvaarden.

Elke keer, dat je een schrede dichter bij die waarheid komt, zal je eigen wereld, niet veranderen, maar vreugdiger en lichtender voor je blijken te zijn. Er is dan minder tegenstand in het leven, het eigen wezen vindt een intenser en duidelijker bevestiging van eigen wezen en streven, terwijl de momenten, waarin men in zichzelf het oneindige kan ontmoeten, in aantal toenemen. Elke schrede dichter naar de werkelijkheid maakt een mens blijmoediger en sterker. Voor anderen, die reeds verder op het pad zijn gevorderd, kan de wereld, waarin men leeft, dan nog wel een hel lijken, maar volgens eigen standpunt is men gestegen, is men vrijer geworden, biedt het bestaan meer vreugden, is het leven harmonischer en biedt het meer. Bovenal betekent elke schrede voorwaarts tevens een intenser worden van eigen innerlijke belevingen, die zich binnen het ik dan langzaam kunnen kristalliseren tot nieuwe erkende waarheden.

Volgens hen, die nog onder je staan, is deze vooruitgang niet zonder pijn, ja, een werkelijke marteling. Voor hen, die de werkelijkheid nog niet beseffen, lijkt het bv. een grote onrechtvaardigheid, een onverdiende straf, wanneer blijkt dat men vele waarden, die men met moeite verworven meende te hebben, weer opzij moet zetten. Volgens hen is het zelfs nog wreder, dat men moet erkennen dat vele dingen, die je met heel je wezen nastreefde en waaraan je een belangrijk deel van je leven hebt gewijd, in feite onbelangrijk en niets waard waren.

En voor de onbewuste is dit alles inderdaad een grote marteling. Maar het is toch geen werkelijke marteling, wanneer men bv. een ingegroeide nagel laat weghalen, omdat zij het gaan of gebruik van de handen bemoeilijkt? Het kan even pijn doen, dat wel. Maar wanneer het eenmaal gebeurd is, wanneer de aanhoudende knagende pijn weg is en men zich weer vrij kan bewegen, is dit een zo grote vreugde, dat men dan de pijn van de operatie en het genezingsproces nadien graag op de koop toe neemt.

Wanneer u het lot wreed en onrechtvaardig lijkt, moet u maar denken, dat dit voor u zowel als voor uw wereld een tijd van operaties is. Het zij verre van mij, om het Licht van deze dagen, of de Goddelijke Macht zelf, te vergelijken met een pedicure of zelfs een chirurg. Maar vanuit ons standpunt is de gelijkenis toch niet zonder verdienste? Een bron van lijden en pijn wordt verwijderd. Dat het verlies, en dat het ingrijpen zelf pijnlijk kan zijn, weten wij allen. Maar daarna is er zo veel Licht, zoveel vreugde, zoveel kracht, en het lijden duurde eigenlijk in verhouding maar kort. Bovendien is er dan weer zoveel nieuws te leren en te genieten, zowel voor u als voor de gehele wereld.

Elk benadering van het Goddelijke Licht, van de Grote werkelijkheid gaat gepaard met het prijsgeven van illusies, van denkbeelden, die je dierbaar waren, van zekerheden, zonder welke je meende niet te kunnen leven. Iemand, die het pad van bewustwording gaat, is als een zwaar beladen kampeerder: moeizaam gaat hij langs de weg. Hij kan niet meer, maar er is niemand om zijn last met hem te delen. Dan werpt hij iets wat minder noodzakelijk is weg en gaat zonder dit verder. Wanneer hij zijn doel bereikt, heeft hij waarschijnlijk niet veel meer bij zich dan een veldfles en de noodzakelijkste kleding. Al het andere heeft hij onderweg achtergelaten en blijkt nu niet meer noodzakelijk te zijn. Achteraf zal zo iemand tegen zichzelf zeggen: wat was ik dom, dat ik zoveel meenam. Maar dat is achteraf. Wanneer men terug ziet in de geschiedenis van de mensheid, vinden wij ook veel dingen, die dwaas waren en zullen wij geneigd zijn te zeggen, dat het beter anders gedaan had kunnen worden. Maar de mensen waren nu eenmaal niet anders en zij deden niet anders. Zouden zij wel anders geweest zijn, dan zou het heden met al zijn lasten én mogelijkheden niet bestaan.

De wereld leeft, zoals zij meent te moeten zijn, de mensen gaan de wegen, die zij menen te moeten gaan. De grootste helft, van wat zij belangrijk achten, is overbodige ballast. Denk eens aan de doorsnee mens: deze wil wel verwerven, maar niet afgeven, niet achterlaten. Men wenst voor zich en anderen een paradijs. Maar dan zonder dat men daarvoor ook maar iets prijs moet geven, zonder dat ook maar een pink daarbij gekwetst wordt. Juist daardoor zijn alle ontwikkelingen geleidelijk, daarom duurt alles zo lang.

Het paradijs, waarnaar men verlangt, is gelegen in de goddelijke werkelijkheid. De Lichtende gestalte, die u in dromen soms wilt zijn, is daarin werkelijk. De Lichtende krachten van deze tijd vormen u en uw wereld rondom, tot zij aan de werkelijkheid beantwoorden kunnen. Maar langzaam, want eerst moet er voldoende bewustzijn in u ontstaan. Langzaam moet men, zonder slaaf te zijn van gewoonten, lusten, of angsten, de kristallen van goddelijke waarheid in zich verzamelen. Stel daarom voor uzelf vast: zó is het leven, zó wil ik handelen, dát wil ik bereiken. Houdt u daaraan en denk voorlopig niet te veel verder. Op deze wijze wordt u tot de Lichtende gestalte van uw dromen en leert u de werkelijkheid kennen. Slechts zo kan de onveranderlijke waarheid der schepping enige schreden dichter benaderd worden.

Goedenavond, vrienden.